

Громадська організація



МАЙДАН СТРИЙЩИНИ

БУДЬ АКТИВНИМ: ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТЕБЕ

- * На основі історичних фактів робимо висновок, що росія виявилася неспроможною перейняти ідеї західного світосприйняття. Проте вона цього і не хоче. Натомість вона вже перебуває посеред Заходу з погрозою проковтнути кожна із цих націй, нахилити їх або зламати
- * Потрібно відмовитись від легенди про неможливість перемогти росію
- * Захід має протиставити орді гідну відповідь
- * УКРАЇНА ВЖЕ ДАЄ ГІДНУ ВІДСІЧ ОКУПАНТАМ

Обіжник лютий 2015 р.

Відкритий лист Президентові України Порошенко Петру Олексійовичу

Шановний Петре Олексійовичу!

У своїй передвиборчій програмі «Жити по новому» Ви обіцяли громадянам України, що новий Президент буде боронити країну від зовнішньої агресії. Однією з провідних тез програми був висновок про те, що Україна сама мусить забезпечити свою оборону, а часи невиправданого пацифізму минули.

Мешканці Стрийщини в цілому підтримали Вас, пане Президенте. Але на превеликий жаль сьогодні ми мусимо визнати, що за минулий після виборів час Україна не наблизилася до своєї мети – приборкання зовнішньої агресії та відновлення територіальної цілісності. Більше того, за час з серпня 2014 по лютий 2015 року українська армія зазнала кілька важких та болісних поразок, кожна з яких лишається раною у серці кожного свідомого українця: Іловайськ, Донецький аеропорт, Дебальцево.

Кожна з цих битв дає нам масу прикладів мужності та героїзму військовослужбовців та бійців добровольчих батальйонів. Але водночас і масу прикладів безпорадності, бездарності, а почасти й зради вищого командного складу, починаючи від командирів бригад і до перших осіб у ієрархії Збройних Сил України. Кожна така поразка підриває бойовий дух не лише військових, але й суспільства в цілому, а безкарність веде до зростання соціальної напруги. Суспільство бажає знати правду про події на Сході України, якою б гіркою вона не була.

Шановний пане Президенте! Ми, мешканці Стрийщини, вимагаємо від Вас як глави держави:

- негайного вжиття всіх необхідних заходів для проведення всебічного та повного аналізу всього ходу так званої Антитерористичної операції з залученням незалежних військових експертів та представників громадянського суспільства;
- ініціювання проведення у Верховній Раді парламентських слухань з цієї проблеми;
- притягнення до кримінальної відповідальності осіб незалежно від займаних ними посад, які є винними у військових поразках та масовій загибелі українських вояків.

Пане Президенте! Зволікання з вирішенням вказаних питань може призвести до катастрофічних наслідків. Україна може втратити своїх кращих синів, свій суверенітет і свою гідність. Та ми віримо в свою націю і в свою державу. Віримо, що Ви зумієте об'єднати навколо себе патріотів України і Господь допоможе Вам приймати мудрі рішення. Несіть високо честь нашої неньки України.

Ми, громада Стрийщини, усвідомлюючи свій громадянський обов'язок, працюватимемо для того, щоб людина в УКРАЇНІ стала вільною, а Україна утвердилась у світі як незалежна та успішна Держава.

Разом ми переможемо. Слава Україні! Слава нації!

Андрій Корчак та Юрій Дяковський – Герої України!



Минув рік з моменту жахливих подій на Майдані, коли гідні сини українського народу стали Героями Небесної Сотні. Цей рік був найважчим за останні 23 роки історії нашої держави. У боротьбі з агресором відбулись зміни і в державі, і в суспільстві, змінились пріоритети та цінності, а ідеали Майдану і Герої, котрі віддали за ці ідеали своє життя, закарбувались в душі кожного українця.

Цими днями Україна вшановувала Небесну Сотню. Серед її чорного списку, на жаль, є наші стріяни – **Андрій Корчак** та **Юрій Дяковський**. Обов'язком громади Стрийщини було віддати шану Героям та скласти подяку їх родинам.

У четвер, 19 лютого, заходи розпочались з поминальної панахиди за Андрієм Корчаком у Катедральному Храмі Успіння Пресвятої Богородиці м.Стрия. Окрім стриян, у службі взяли участь побратими Андрія по Майдану з різних куточків України. Згодом була спільна молитва та покладання вінків на Стрийському кладовищі. Зі світлини на хресті Андрій споглядав на присутніх і, мов живий, закликав до єдності та віри заради майбутнього України...

Свічками пам'яті та світлинами Героїв Небесної Сотні Народний Дім зустрічав своїх стриян, котрі прийшли на вечір - реквієм. Повна зала свідчила про небайдужість людей та дала чітке розуміння того, що жертви на Майдані не були марними і про це пам'ятають. Важко передати ту атмосферу та емоції, які супроводжували весь захід. Смуток і біль змінювали гордість і шана до людей, котрі віддали найдорожче – своє життя! Протягом всього заходу в залі не раз можна було зауважити сльозу на обличчі і сивого чоловіка, і дитини.

Це доводить те, що такі заходи потрібні як старшому поколінню для вшанування своїх Героїв, так і молоді для виховання патріотизму та відданості своїй Батьківщині. Символічною ходою зі свічками до пам'ятника Будителям та запуском повітряних

ліхтарів, котрі символізували душі наших загиблих Героїв, відтворення духу Майдану з бочками, шинами та гарячим чаєм завершилося вшанування. Відчуття гордості за наше місто, котре вшанувало своїх земляків та віддало належну їм шану, ще довго зігріватиме душу та вселятиме оптимізм.

Від імені Громадської Організації «Майдан Стрийщини» (Штаб спротиву диктатурі – ГО «Стрийський Майдан») дякуємо всім, хто долучився до участі в заході:

- настоятелю Катедрального храму м.Стрия о. Мирону Гринишину
- камерному хору ім.Вербицького (диригент – Ігор Михалів)
- ансамблю народного танцю «Стрияночка» (керівник – Олексій Боровницький)
- Стрийському коледжу Львівського НАУ, всім ВПУ нашого міста, учням молодшої гімназії (кл. керівник – Богдана Жигалін)
- командуванню та бійцям військової частини Стрия
- ведучому цього вечора та живій легенді Майдану – Зеновію Медюху

Хочемо зазначити, що всі учасники дійства брали участь на абсолютній безкорисливості, ентузіазмі та повній самовіддачі! Окрема подяка людям, що організували та провели це вшанування: Світлані Сушко, Вірі Дмитренко, Анні Соболевській, Галині Андрєєвій, Тарасу Дирику.

Пам'ять про події Майдану, його жертви, а також про високий дух патріотизму та згуртованості українського народу завжди буде стимулом до змін у кожному з нас на благо України!

Наприкінці доводимо до відома читачів, що стріянам Андрію Корчаку та Юрію Дяковському було присвоєно звання Герой України. Слава Україні та її Героям!

*Матеріал підготував Олег Медюх,
фото з сайту Guri.ua*

Сквер Героїв Небесної Сотні

Є в українського народу давня і гарна традиція - на згадку про людину посадити дерево. Мужність героїв Євромайдану в нас на Стрийщині символізують молоді дубочки, які посадили торік наші небайдужі краяни. З ініціативи голови районної ради Романа Козака між селами Миртюки і Фалиш було закладено сквер Героїв Небесної Сотні. Щодня цією дорогою проїжджають сотні людей, багато хто з них зупиняється, щоб вшанувати пам'ять тих, хто загинув під час української революції Гідності. З нагоди річниці трагічних подій на київському Майдані сюди зійшлися і з'їхалися представники районної влади, духовенства, місцевих громад, громадських організацій, депутати. Зібрались усі разом, щоб помолитись за тих, чий імена рік тому прозвучали по всьому світу: їх вбито за Україну. А ще - сказати, що герої не вмирають! Ми не забудемо нікого з них, не забудемо Небесну Сотню, яка поза часом і простором вічно стоятиме на варті миру.

Мій позивний «Крим».

Розповідь про відважного «кіборга» Миколу Озерова, майора, стріянина.

Він належить до тих людей, які відразу розташовують до себе своїм вмінням цікаво розповідати, більше про своїх друзів, а про себе – так, між іншим. Начебто й не був там, на полі бою, а спостерігав збоку. За розмовою спостерігав його син, теж Миколка, який пишається своїм батьком-героєм. На моє питання щодо позивного, пояснює, що народився в Генічеську, тому й назвався - «Крим». А ще тому, що впевнений, що Крим буде українським.

Наш герой був в АТО 64 дні. Коли був на передовій, рвався додому. Приїхав сюди – повне розчарування: ціни вбивають, стосунки між людьми часом можна назвати не інакше, як жахливими. А там, під кулями все зрозуміло. Знаєш, де ворог, а де свій, хоча держава досі недостатньо піклується про своїх воїнів.

- «В мене був чудовий командир, який дорожив кожним бійцем. Він був одним із кіборгів».

Кор.: - Розкажіть про сам аеропорт.

– Ще 15, 16 січня роздивлялися небо над аеропортом через щілини в завалах, а вже 22 січня о 9.45 год. почався бій, жахливий, важкий та виснажливий. Один з наших витягнув іконку Матері

Божої, став на коліна і почав молитися. Зараз ця іконка є в мене (показує невеличку іконку). О 13.00 год. нас оточили і почали палити з танків. Ночі і дні змішалися в одне. Ми вже не розуміли, коли день, коли ніч. Майже чотири доби не зімкнули очей. Нас хитало, а ми продовжували відбиватися і утримувати аеропорт. І раптом все стихло. Ми вистояли. Серед наших були втрати. Під час такого бою це неминуче. Ми забирали своїх загиблих друзів, щоб їх похоронити з почеснями як героїв, а сепаратисти ходили поміж своїми раненими і добивали їх. Не йшла мова про їх поховання. Саме тоді мене вразив найбільше героїзм наших воїнів. Вся злітна смуга була всіяна загиблими «сепараторами»- ногу ніде було поставити.

А через тиждень по «сепаратистському»ТБ (у нас там був невеличкий телевізор) показали, як по аеропорту йдуть пасажери на посадку в літак. Тільки ж агіткатушка «дало маху», бо люди були вдягнуті в літній одяг та й всі знають, що на той час від аеропорту залишилися руїни... Поставлене бойове завдання ми виконали.

Кор.: - Чи доводилося вам спілкуватися з сепаратистами?

- Так трапилося, що один із «сепарів» реально заблудився і постукав в наш бліндаж. Ми його змусили читати підписи під дитячими малюнками. Дійшло до того, що плакали обоє. Про що це свідчить? Що є серед них і «заблудлі вівці», в яких ще не все людське відмерло. Та здебільшого до нас в полон потрапляли в основному наркомани. Пам'ятаю, як до наших рук потрапив перший полонений з Амвросіївки. Поки розмовляли, нічого підозрілого не помічав, а через добу виявилось, що в нього нога тримається на зв'язках та й до того всього його ще почало ламати. Розмовляв також з «сепаром»-коректувальником з Ясинуватої. Розповідав, що вони воюють за 1700 грн. в місяць. Попросив у нас поїсти, ми його нагодували. Те, що довелося спостерігати, доводить, що їх женуть в бій. Позаду них йдуть кадрові військові з РФ, а ті, що йдуть попереду, гинуть «пачками». Часто здаються в полон. Тупо лізуть під кулі.

Окремо хочу сказати про волонтерів. Я готовий стати перед цими людьми на коліна. Саме вони вдягнули й нагодували нашу армію і продовжують це робити надалі. Крім того, волонтери

виконують багато інших обов'язків, які мали б робити державні структури.

Пригадую, як видали нам перші берці. Через два дні їх вже не можна було взути. Там такий ґрунт, що трохи походиш – і взуття стає непідйомним. Навіть в бліндажі поставиш склянку з цукром увечері, а вранці в склянці стоїть сироп – дуже висока вологість, хоча й тепло від буржуйок. Одяг ніде просушити.

Кор.: - Чи траплялися з вами якісь курйозні випадки?

- Та хоронили мене не раз і батьки і друзі. Таке траплялося не тільки зі мною. Мій друг Халк (позивний), по житті звать Володя, взагалі людина унікальна. Йому вдалося з гранатометного РПГ підстрелити ворожий танк. Його теж заживо хоронили.

Там в екстремальних умовах відразу пізнаєш, хто тобі справжній друг. Інколи такими друзями стають навіть тварини. Прибився до нас рудий кіт, якого ми назвали Сепаратором. Так цей кіт умудрявся зривати розтяжки для замінування і встигав втікати. Це врятувало життя не одному з наших. Потім привалило нашого рятівника вибухом. Так само собаки заздалегідь відчують наближення обстрілу. Це наші перші друзі.

Кор.: - А як ви вважаєте, чи ті люди, які залишилися на сході України, чи болить їх душа за державу так, як у нас?

- Не думаю, але це моє особисте бачення. Є такі люди на сході, які затрималися в часовому просторі Радянського Союзу. Ніхто не сказав їм, що вони мусять бути українцями і шанувати своє, українське. Ніхто не пояснив, що любити свою землю і дорожити нею – це не тільки участь Західної України, а всіх, хто живе в Україні. Ніхто не вимагав від них бути українцями. Тут не проводилася українізація. Тому й ходили вони пішки в Росію і назад. Їм було все рівно де жити, який уряд, чия країна. Вони знали, що держава має їх забезпечити, має кожному щось дати. Таке роздвоєння особистості...

Кор.: - Чи видно якусь перспективу, коли закінчиться війна?

- Війні кінця й краю не видно. Комусь дуже вигідно, щоб вона тривала вічно. Якби нам, воїнам дали волю, я гарантую: через два тижні війна закінчилася б. А так – війна стала нашим обов'язком.

Розмовляла Лідія Ковальська

Реаніомобіль «ПОКРОВА»



03 лютого 2015 року реаніомобіль, придбаний, освячений та відправлений на Схід України в зону АТО (район м. Лисичанська). Обряд освячення здійснив о. Мирон, настоятель Храму Успіння Пресвятої Богородиці УГКЦ м.

Стрия.

Кошти збиралися по всьому світу українськими кредитними спілками, членами кредитних спілок та окремими доброчинцями. Долучилися до збору коштів і Стрияни, ГО «Майдан Стрийщини». Подяка всім, хто не залишився байдужим і підтримав цю гуманітарну місію – допомоги нашим братам на Сході України. Допомоги, що може врятувати життя як військовим, так і цивільним, зрештою всім, хто потребує.

Всього за 1,5 місяці ми зібрали 96 534 грн. станом на 03.02.2014. У зв'язку із гострою потребою придбати РЕАНІМОБІЛЬ терміново, ми знайшли у Польщі дещо дешевший варіант, але, звичайно добротний (просто була трохи пошкоджена фарба з одного боку). На придбання у Польщі ми втратили (із доставкою, заміною масла, регулювання) 3900 амер. \$ і наклейки (650 грн.) що еквівалентно – всього разом, у національній валюті - 81 204 грн. Залишок коштів - 15 763 грн. плануємо використати на новий реаніомобіль, якщо ще будуть поступати кошти або на ремонт якогось із наявних у зоні АТО. Будемо Вас інформувати.

РЕАНІМОБІЛЬ «ПОКРОВА» був переданий начальнику медичної служби 3-го механізованого батальйону лейтенанту Петру ЛЕВКУ, який спасає життя поранених ще з травня 2014 року.

За сприяння директора Стрийського коледжу Василя ДМИТРИШИНА автомобіль було доукомплектовано та перевірено його технічний стан.

Для комплектації реаніомобіля придбано майна на 3500.00 грн.(кошти зібрані громадою с. Дуліби, передані через ГО "Майдан Стрийщини") а саме: акумулятор, домкрат, набір торцевих ключів,

набір накидних ключів, набір викруток, насос ручний, ключ балонний, аварійний знак, масло моторне, масло трансмісійне, ремінь вентилятора, шнур буксирувальний, зарядний пристрій для зарядки акумуляторів, ліхтарі акумуляторні.

РЕАНІМОБІЛЬ укомплектовано медичними препаратами.

Передана також сітка маскувальна біла, сплетена руками стриян - 4 штуки.

В медичну роту передано продукти та цигарки. Передано одяг: футболки, білизна, шкарпетки.

Крім цього в 2 батальйон, де проходять службу стрияни в 5 та 6 роті по їх заявці (Арнаут Ігор та Шевченко Роман) відправлено пічки для обігрівання, сітка маскувальна, халати маскувальні білі, ліхтарі, спирт сухий, рукавиці флісові, шкарпетки, балаклави, каструля, сковорідка. Настоятелем храму УГКЦ Успіння Пресвятої Богородиці о.Мироном для вояків стриян передано коробку сала – 30 кг та печиво.

3 березня 2015р., в 24 омбр поїхав ще один реанімобіль, а також безпілотник, куплені благодійниками Львівщини та Івано-Франківщини. Такі реанімоби́лі на Сході зараз дуже необхідні бо війна не припинена. Навіть якщо він не має відповідного обладнання, то буде використовуватися для транспортування поранених. Наші хлопці Татарчинський Володимир та його побратим Юрій отримали фінансову підтримку нашої організації для транспортування цього реанімобіля та безпілотника в зону АТО.

Висловлюю щиру подяку всім, хто долучився до підготовки та відправки РЕАНІМОБІЛЯ «ПОКРОВА».

Повна інформація про збір коштів, витрати та залишок завжди доступні на сайті www.wfucu.org.ua, а також на сайті ГО «Майдан Стрищини».

*З повагою, Петро МАКОВСЬКИЙ,
волонтер-координатор проекту.*

Конференція в Польщі

З 24 по 26 лютого 2015 року в Польщі, а саме, у старостві Ропчицько – Сендзішовського повіту Підкарпатського воєводства Польщі, відбулися ряд зустрічей в рамках проекту «Технічна допомога Європейського союзу «Польсько – Український форум обміну досвідом прямуючи до тривалого і ефективного транскордонного співробітництва». Важливою частиною проекту були конференції та семінари по діяльності неурядових (громадських) організацій. Зустрічі проводилась в рамках проекту Польща - Білорусія - Україна 2007 - 2015. Від громадської організації "Майдан Стрийщини" виступила голова організації Вікторія Коцур з відеопрезентацією про напрямки роботи організації, підкресливши, що головними в діяльності є волонтерство з метою допомоги українській армії та об'єднання патріотичних українських сил для зміцнення і розвитку України.



Відвідали та провели спільну молитву у с. Млини, республіки Польща, на могилі нашого земляка, композитора, громадського діяча, автора Державного Гімну України «Ще не вмерла Україна» - **Михайла Вербицького, 200-ліття з дня народження** кого відзначають цього року в Україні.

Гуманітарна допомога

За зимовий період стріянами було зібрано в Народному Домі багато теплих речей. Залишалося також на складі багато макаронів. Частину речей розібрали біженці, а велика частина залишалась. Оскільки військовослужбовці не потребували цих речей, на правлінні організації було прийнято рішення про відправку гуманітарної допомоги на схід України. Після наведення контактів з адміністрацією Артемівська виявилось, що у них є гостра потреба і в речах і в продуктах. В рамках акції «Схід і Захід разом» вантаж (1600 кг) був відправлений безкоштовно через «Нову пошту». Від адміністрації Артемівська – велика подяка Стриянам.



**ПРИДБАНО ДЛЯ МОБІЛІЗОВАНИХ
ЗА КОШТИ СТРИЙСЬКОЇ ГРОМАДИ**

Придбано	Кількість	Сума (ГРН.)
З 01.03 по 28.02.2015 р.		
Бронежилети	26	87100
Тепловізор	2	121307
Мікроелектростанція	1	3 247
Електрогенератор	2	2403
Прожектори	1	402
Бензопилка	1	640
Військова оптика	15	27 800
Прилади нічного бачення	9	79 555
Електродрель	1	450
Радіостанції	5	1 480
Ліхтарики налобні	30	1 060
Форма камуфляжна захисна сітчаста	50	6 600
Форма камуфляжна	390	59 105
Берци полегшені	96 пар	19 500
Гумові чоботи	146 пар	7684
Утеплювач до чобіт	20 пар	560
Шльопанці	140 пар	1 255
Майка	22	1 100
Устилки для взуття	200	410
Труси	101	1520
Шкарпетки	2070	8 869
Бандана	50	625
Карімат	235	20 126
Ремонт техніки та інше для в/ч 2847		212 160
Подушки для в/ч 2847	215	16 000
Тельняжки	20 шт.	820
Термоштани	150	11050
Гольф до форми	220	12750
Аптечки для солдат	150	680
Дошовики	31 шт.	4218
Пилки по дереву	5	443

Лопати	20	1680
Сокира	5	735
Медикаменти, кровоспинні		20139
Куртка камуфляжна	41 шт.	14120
Кальсони	250 шт.	8260
Рукавиці	402	13022
Ремонт техніки в АТО		9000
Шапки	100	2200
Берці зимові	192	60560
Балаклави	200	7250
Джгути медичні	150	6000
Камуфляжна сітка		2035
Намети для АТО	2	1253
Ліхтарі з батарейками	16	2049
Розгрузка	1	350
Миски для купання	10	458
Ремкомплект		1000
Термобілізна	60	7500
Оргтехніка для 24 омб		5500
Скоби металеві, цвяхи, дріт		1485
Навігатор для ДУК	1	771
Навігатор для 24 омбр	1	3500
Спальні мішки (Німеччина)	10	95євро +70 доларів
Валянки	12	720
Електроматеріали та інструменти		3345
Спальні мішки (з них – для ДУК – 20 штук)	75	13340
Рюкзаки	12	2400
На пальне для транспортування 2-х реанімобілів та техніки в зону АТО		11000
Укомплектування реанімобіля		3815
Допомога батальйон ОУН		7760
Електронасос	1	860
Каліметровий приціл	1	750

ПАМ'ЯТАЙМО

Список мобілізованих зі Стрийщини, які загинули

Коваль Павло, м. Стрий;
Штинда Микола, м. Моршин
Безручак Андрій, м. Стрий;
Лі Артур, с. Ходовичі
Жилін Руслан, м. Червоноград (батьки живуть в Стрию)
Брус Тарас, с. Баня Лисовицька.

Список поранених та травмованих в зоні АТО

Смолянин Володимир, Арнаут Ігор, Микитін Василь, Стельмах Віктор, Мельник Микола, Срогий Роман, Талама Ігор, Сапочев Євген, Табачук Руслан, Калікін Віктор, Іванів Василь, Малишкін Віталій,	Шевченко Роман, Дулиш Володимир, Долішній Степан, Юрович Дмитро, Здирко Василь, Сенько Василь, Семенін Руслан, Лучко Олег, Печар Андрій, Гук Андрій, Панчук Валерій
---	---

ДОПОМОЖИ ПОРАНЕНОМУ ЗЕМЛЯКУ

• Калікін Віктор	5167 4900 1413 1883	Ощадбанк
• Сапочев Євген	5168 7572 6467 0334	Приватбанк
• Микитін Василь	5168 7572 7137 8392	Приватбанк
• Стельмах Віктор	4149 4978 1568 8025	Приватбанк
• Здирко Василь	4026 3310 1611 2980	Укргазбанк
• Юрович Дмитро	4149 4978 1584 6946	Приватбанк
• Сенько Василь	5168 7572 6336 7718	Приватбанк
• Стельмах Василь	5168 7572 2932 8697	Приватбанк
• Панчук Валерій	4627 0812 0666 5627	Приватбанк
• Гук Андрій	5167 4900 3429 1964	Ощадбанка
• Лучко Олег	5167 9911 0183 1277	АльфаБанк

Список бійців, які пропали безвісти:

Гураль Олег, Бурдяк Юрій (при тому, що рахуються пропалими безвісти 1667 осіб, в полоні залишається ще біля 580 осіб)



Присвоєно звання

ГЕРОЯ УКРАЇНИ ЗАГИБЛИМ СТРИЯНАМ

АНДРІЮ КОРЧАКУ

ЮРІЮ ДЯКОВСЬКОМУ

**ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!
ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!**

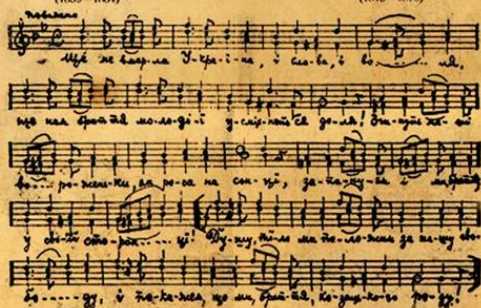
10 БЕРЕЗНЯ 2015 12:30 М. СТРИЙ
МАЙДАН
НЕЗАЛЕЖНОСТІ

150
річниця з народження
першого українського
національного гімну України

Ще не вмерла Україна,
і слава, і воля!

Павло Чубинський
(1839 - 1881)

Михайло Вербицький
(1815 - 1870)



10.03.15 - о 12:30 ВІДБУДЕТЬСЯ МАСОВЕ ВИКОНАННЯ
НАЦІОНАЛЬНОГО ГІМНУ УКРАЇНИ НА ЧЕШТЬ 150-РІЧНОГО
ЮВІЛЕЮ ЙОГО ПЕРШОГО ВИКОНАННЯ. СПІВАЙМО РАЗОМ!!!

СПІЛКА ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ «НОВИЙ СТРИЙ»
АСОЦІАЦІЯ ДИРИГЕНТІВ СТРИЙЩИНИ «КАМЕРТОН»

14 БЕРЕЗНЯ
2 0 1 5

15:00

ПЕРЕХРЕСТЯ ВУЛИЦЬ
ЗЕЛЕНА - НИЖАНКІВСЬКОГО
БІЛЯ ШКОЛИ № 2



УРОЧИСТА ХОДА
ПРИСВЯЧЕНА ПІДНЯТТЮ
ВПЕРШЕ В УКРАЇНІ
НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАПОРА

15:00 - УРОЧИСТА ХОДА, ПРИСВЯЧЕНА ПІДНЯТТЮ ПЕРШОГО ПРАПОРУ В УКРАЇНІ

МАЙДАН НЕЗАЛЕЖНОСТІ - НАРОДНИЙ СУД НАД «ПТН»

ВИКОНАННЯ ГІМНУ УКРАЇНИ ГРОМАДОЮ З УЧАСТЮ ХОРОВИХ КОЛЕКТИВІВ МІСТА ТА РАЙОНУ

УРОЧИСТОСТІ З НАГОДИ 200-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АВТОРА ГІМНУ УКРАЇНИ М. ВЕРБИЦЬКОГО

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»
82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Народна, 8

st.maydan@gmail.com www.smaidan.jimbo.com

Наші реквізити: ЕДРПОУ / ДРФО 39527322, Львівська філія ПАТ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК
«ПРИВАТБАНК», МФО 325321 Розрахунковий /рахунок № 26007053827960
Тел.. 093 42 90 519